

Mustafa Akkoyunlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.11.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ay Susardı Gözlerinde

Kara trenin
İkinci sınıf kompartımanında
Büyüttüm sevgimi.
Hep üşürdüm bir köşede
Sıcağı hiç tadamadım
Ya su buz keserdi ellerimde
Ya da dururdu damarımdaki kan
Cümlemse hep yarım kalırdı.

Kaçamak yaşardım hayatı
Hep kaçarak severdim,
Ya bilmediğim peronlarda
Tanımadığım yerlere anlatırdım seni,
Ya da aşına olduğum
Raylara haykırırdım sevgimi...

Nöbet tutardı penceremde sarı sonbahar,
Gözlerimde hep aynı yağmur bulutu,
Yüzümde eskimeyen asırlık tablo,
Yüreğim;
Elveda diyip gittiğin yerde
Bedenim;
Kim bilir!
Şimdi nerde?

* Sen en zorlu susuşlarım gibi
Manalısın oysa
Konuşsam aşk ölür
Sussam biz
Gidersem

.....

Mustafa Akkoyunlu

Bir Varmış Bir Yokmuş

Bir gözümde akan sendin
Öbüründe susan maviye kardeş
Mavi mavi sevdim seni
Kızıla büründüğünde
Bu bir deniz yangınıydı artık
Bize gökyüzü kaldı...

Senden sonra
Nice efkarlı şehirler
Nice ağlamaklı yüzler gördüm
Anladım ki
Sen yanımdayken
Hiç böyle değilmiş bu dünya
Meğer
Acı her yerde acı
Aşk her yürekte aşkmiş
Sadece sorular farklıymış
Cevaplar her yerde aynı
Her yürekte ayrıymış...

Yokluğuna akan yaşların
Hala dilimdedir tuzu
Hülyam içinde lal
Mahzun hudutlar içinde avare olsalar da
Tuz her yerde tuz
Tat her yerde aynı...
Sen her yerde
Ya da hiçbir yerde
YOKSUN....

Bir varsın
Bir yoksun belki de
Masallarda böyle başlamaz mı zaten?
Bir varmış bir yokmuş diye...

Mustafa Akkoyunlu

Gözlerimden Akan Şehir

Bütün şehir akıyordu gözlerimden, çiğ düşmüştü sevdalara, gülün yanaklarında donmuştu gözyaşı, güvercinler yoktu, yerdeydi bütün anılarım, Çiğneniyordu kaldırımlarda...

Karanlık ve soğuktu hava, içim alev alev, ruhum titriyordu, mum gibi sönüyordu gözlerim, bakamıyordum ardımdaki yalana. Rüzgar dudaklarımı kemiriyor, konuşamıyordum düşümdeki gerçeğe...

Bütün şehir akıyordu gözlerimden, imdat bile diyemiyordum, anılarım hayallerim, sitemkâr bakışım... Damla damla kaldırımdaydı. Bütün şehir aksa da gözlerimden, bir sen düşmüyordun gözlerimden, bir sen ayaktaydın hala. Bütün şehir sel olsa da ellerimde, yüreğimdeki kaymaz kaldırımlara, çiğnenmez el ayağında, meze olmazdı bu şehrin kaldırımlarına...

Salıver yürek diye taşıdığını
Yak gemileri, kır kelepçeleri
Ellerin ellerimde birleşsin,
Şehir maviye boyansın yeniden...

Mustafa Akkoyunlu

Hoşçakal Ayrılık

İstemem sende kalsın timsah gözlerin, yalancı gözyaşların... İstemem sende kalsın!
Kan damlatan kalemim, yüreğimdeki çizikler... İstemem sende kalsın...

Sevmek kader, gülmek tabutsa bana. Aldırma, dön arkanı, giden trene inat! Duyma!
Duyma istemem, bıraktığın asırlık tabloyu. Hiç arama, hiç sorma sakın. Dinleme
rüzgârı, aldırma ıslak kirpiklerime... Bakma sakın pencereye, süzülen her damlada,
görme sakın bu yüzü...

Hoşçakal ayrılık! yüreklerden göç var bu gece. Sende yak her şeyi, eser kalmasın yürek
adına, benden kalana... Kül olsun her şey...

Vakti geldi, az sonra sessiz, sedasız, raylar üstünden kayar gider kayar gider ya buhar
kusan şu hasret bacası... Sen sakın rahatsız olma, kapat gözlerini, bakma sakın
raylara...

Hoşçakal ayrılık! Son durak neredir bilmiyorum, raylar üstünden kayıp gidiyorum raylar
bitene değin. Demir soğukluğuyla içerimde...

Ay' mı! Süpürür yosunları
Gözlerimden,
Yoksa,
Sen mi bu kadar anlamlıydın geçmişimden.
Biliyorum gelecek yok.
Şimdi ki zamana dair, söyleneceklerde.

Mustafa Akkoyunlu

Korkarım

Bir bahardır bakışın
Damla damla avuçlarımda
Gözlerimde yaşatsam seni
Susuz kalırsın diye
KORKARIM...

Sanma ki kandır
Damarımda dolaşan
Gonca güldür
Yüreğime sızan
Çıkarsam gönlümü
Buket yapsam ayaklarına
Çiğnersin diye
KORKARIM...

Yüreğimi elime alarak
Hasreti boynuma asarak
Vuslatı bahara bırakıp da gitsem
Biliyorum
Ben yağmur yüklü bulutum
Olurda bir gün dokunursam sana
Ağlarsın diye
KORKARIM...

Güz rengine bürünsem aniden
Kapatsam gözlerimi
Uyusam! ... Ölümün kardeşidir diyerek.
Sonbahar gibi gelsem kapına
Gözlerimde ayaz
Avuçlarımda bahar dolu bakışınla
Ey bakmaya kıyamadığım sevgili!
Ayaz benim öbür adım
Olur da değerse gözlerim gözlerine
Solarsın diye
KORKARIM...

Seni severken
Gözlerimi bebekliğimden ödünç almıştım,
Şimdi sen yoksan,
Ben körüm,
Karanlığımı da sana borçluyum...

Mustafa Akkoyunlu

Mahşerin Öbür Adı

Göz bebeklerimde titriyor şimdi bu şehir. Aynadaki bütün umutları, bütün sevinçleri ve bütün hayal kırıklıklarıyla süzölmeyi bekliyor yanaklarımdan... Cadde cadde, sokak sokak, ev ev çığlıklar yükseliyor bu şehirden... Bu bir ağıt senfonisiydi, orkestrası kandan ve çamurdandı...

Hayallerin sustuğu şehirde sevmiştim seni. En sevdiğim yol kaybedişimdi bu kayboluş. Sağ cebimdeki tebessümü, şehirlerden topladığım çocukluğumu bırakıvermişim başucuna... Hayaller susarken bu şehirde, tebessüm olmak istemişim yüzünde, verebileceğim tek hediyemdi.

Bir kış gecesi kaybetmiştim seni. Acı bir gözyaşı depreminin enkazıydı ellerimi bırakışın. Papatyaları susturarak, kardelenleri çiğneyerek, son misketi de usulca bırakarak avuçlarıma, hayat kapısını çekip ardından, bu şehri göz bebeklerime gömüp kayboluşumda kayboluşumdu gidişin.

Aldırma sakın, melekler ağlamaz, dalgalandırma gözlerini. İnceden bir duman süzölür şimdi gözüme, yüreğime gömüp gittiğin bu şehir, süzölüverir yanaklarımdan. Düştüğü yeri yakarcasına...

Seni beklerken hiç ardıma bakmadım,
Sadece Attaya gitmiştin!
Mahşer, Atta'nın öbür adıydı sende...

Mustafa Akkoyunlu

Sakın Bakma Gözlerime

hüzün resmini gözlerime işleyene...

Sakın bakma gözlerime
Emanet değildir
Kıyısında duranlar
Bir dünya sığıdı da içine
Bir sana dar geldi
Süzülüverdün yanaklarımdan...

Sakın bakma gözlerime
Uykuya hasrettir
İçindeki zemberek
Vuslattan hasrete
Kayıp gider yakarcasına

Sakın bakma gözlerime
Gülден ziyade
Dikenidir içindikiler
Sonbahardan sonbahara
Sana kandır
Bana revan

Doğru hayat
İşine gelmiyorsa
Yalandan örülü
Çamur aşkına
Güvenme...
Bir gözyaşıyla yıkarım
UTANIRSİN! ...

Mustafa Akkoyunlu

Sen Uyanırken

Biliyorum! Yine böyle katran karası, yine böyle zifiri bir gecenin ardından, geldiğin gibi, güneşten önce sızacaksın penceremden...

Bu sabah olmasa da belki sonraki bir sabah, penceremden sızarak uyandıracaksın uykumdan; Ve sımsıcak, özlem dolu bir günaydınla karşılanacaksın.

Bu gün değilse de yarın, belki daha sonraki bir yarın, açılmamak üzere yüzüme kapandığını sanan şu kurumlu kapı, diz çökecek önümde. Sonra! ... ya bir telefon çalacak ya da bir kapı gıcırdayacak, irkileceğim, düşümdeki gerçekten yüzümdeki yalana dönüşeceğim.

Hava aydınlık, deniz inadına mavi olacak. Yine kaçacağım köşe bucak. Düşümdekini yalvaracağım Mevla'dan. Sen uyuyor olacaksın. Karanlığıma dönüp kırık penceremden düşlerime sızmanı bekleyeceğim.

SEN UYANIYOR OLACAKSIN...

Senden Sonra

Hala yaşayabiliyorsam

Sanma ki seni unuttuğumdandır...

Eğilmeyen duruşum;

Geleceğin günü beklediğimdendir...

Mustafa Akkoyunlu

Sırlar Altında Gözyaşı

Yıldızlar olsaydı gözlerinde
Göktekiler solardı üzerinde
Yumuşak bir sevgi koy nefret yerine
Sevgi ektiğimiz yerler de
Sevinç büyüsün yine...

Bu yüreğin sokağa bakan yüzü
Kurşunlardan böyle çiçek bozuğu
Boşuna değildi kardelenin vurulduğu
Kardelen öldüyse
Hayat yaşamaya değsin diye....

Ey güz mevsiminin kızı
Ben sana ne söylediysem
Gözündeki inci için söyledim
O masmavi ülke
Bir yürek atışıyla son bulmasın istedim...

Gözlerini kapattığında
Gök mavisi bir ateş yaktım karanlığa
Yalnızlığın buğusunda
Batan bir gemiydim suskunluğa...

gözyaşıyla yıkanmış, barut kokusuyla pişmiş,
kar altında çiğnenmiş bir aşktan
daha temiz var mıdır?

Mustafa Akkoyunlu

Sobe

Vuslata hasret yollarımıza Şimdi kar yağıyor, her tanede bir y¼rek can veriyor gizlice. Mevsim hep farklı gözler hep aynı olsa da, özleminle kuruyan güllere Şimdi kar yağıyor...

Senden sonra buz kesen ömr¼m¼n üŐ¼yen yaralarını saran müebbetlik aşk mahk¼muyum. Oysa kimsenin giremediği ve görmeye korktuğu güzelliğler düş¼dür hayatım bir köşede yeŐeren...

Uykularındaki tren sırtındaki kar yüz¼ndeki silinmeyen mahzunluk... Bak işte ben yokum artık. Aynadaki benim sen halim

Ne beslediysem onu yaşayacağım uysal karanlığımda. Anılar akarsa gözlerimden damla damla,ilmek ilmek. Okyanus mavisini gözlerine saklanacağım Aynaya her baktığında SOBE...

Yokluğuna demir atmıŐ her gece gibi
Bu gece de suskun, garip ve paramparçayım,
Son nefesimi bekledi hep tepemdeki akbabalar,
Biliyorum ki,
Sevgimden bir an feragat etsem,
Etimi paylaşacaklar

Mustafa Akkoyunlu

Son

Sular perde perde kararıyor yokluğunda, her şey sustu, lal kesildi kara toprak...
Buralarda zaman, zaman! ... Hiç geçmeyecek gibi, kolumdaki saat hala bırakıp gittiğin
yerde, akrepte, yelkovanda alışamadı bırakıp gidişine. Sen gidince; Balıklar yüzmekten
aciz... Gözlerim konuşmaktan korkak... Ellerim yazmaktan ürkek... Bilmezsin! ...

Bırak akıp gitsin zaman, bırak üşüsün ellerim, bırak çözülmesin kaldırımların
buzu. Ayaz vursun yüreğime, kapat gözlerini, bakma ardından sakın... Kelepçeleri
bilezik yaptım adı aşk oldu bileklerimde... Ne zaman adın kıvrılıverse başucuma, en acı
sızıyla hissettim damarlarımda... Bebek gözlerimle sevdim ama; Bebek kadar masum,
bebek kadar saftı sevmelerim.

Güvercin yüreğinde dillerim. Çaresiz susar gider... Söylenecek tek cümle kaldı
yürek satırımda. Ne güle güle, Ne de hoşça kal... Bir cümle
sadece.....

Kaybolur çığlıkların asrında. Ne sen duyarsın, Ne de alem... Kapkara bir rüyaydı bütün
bunlar... Unuttuğunla kalsın sendekiler. Her şey bende, her şey saklı...SON....

Düş(me) ,
Üzerin kirlenir diyorlar,
Ne tuhaf,
Oysa ki
Aşkı
Aşkla yıkayamazsın
Bilmiyorlar.

Mustafa Akkoyunlu

Suskun Şehrin Ayak Sesleri

Yorgun bu şehir, alışmamış bir türlü kaybolup gidişine, unutamamış kaldırımlar terk edip böyle gidişini... Sen gittin; Ağlamaklı bu şehir, sokaklar bomboş, hava kurşun kadar ağır... Otobüsler çalışmıyor, tartıcı çocuk çalmıyor kapımı artık. Bakır tadı var aldığım nefeste, içtiğim suda, kokladığım çiçekte...

Gidişin sadece ayrılık olmadı ki! Hüznün, umuda ihtilali, sonbaharın intiharı, sol yanımın ağırlığı ve karanlığım oldu gidişin. Hangi lambaya elim gitse avuçlarımda söndü birer birer.

Gülüşünle aydınlanırdı bu şehir, gözlerinle dalgalanırdı deniz, ellerinde açardı çiçekler rengârenk. Gidişin sadece ayrılık olmadı ki! Nisan yağmuru oldu içimde, sel oldu şehirde, mühür oldu yüreğime...

Gidişin sadece ayrılık olmadı ki! Uzak şehirlerin suskunluğu, yakın yüreklerin yorgunluğu, sürgündeki rüyaların gözyaşı oldu...

Sen gittin; Şehrin kırık yarısı, son düşen yaprağı, kaldırımlarının tozuyum artık... Az sonra çamur olacağım...

Kurumuş bir dalın ucunda
Baharı bekleyen
Kırık gözyaşım!
Yaprak kurduğunda,
Sende düşeceksin...

Mustafa Akkoyunlu